

CONSIDERATIONS ON THE REORGANIZATION OF THE NATIONAL AGENCY FOR FISCAL ADMINISTRATION

Anca Georoceanu*

Abstract

The Financial Guard and the National Customs Authority will be assimilated into the National Agency for Fiscal Administration, in the framework of which a new department will be formed – the General Department fighting against tax-related fraud, aimed to fighting against tax evasion, via anti-fraud inspectors. When this new institution comes into being, the Financial Guard and the National Customs Authority will be dissolved. At the same time, fiscal inspectors will no longer function at county level; consequently, 8 regional offices will be established - the new mega structure shall function via 8 regional offices instead the current 42 county offices. As a result, local and county offices will not cease to exist, still their tasks – support, their capacity as tertiary credit accountant, planning, coordination and supervision duties – will be transferred at regional level.

At present, the following still function within ANAF: the Financial Guard, the National Customs Authority, the general directions of county public finances and the General Department of Public Finances of Bucharest. After the fusion of the National Customs Authority and Financial Guard with ANAF, a new institution will be established, whose employees will activate in critical fields, precisely tax-related fraud and fiscal inspection.

The new anti-fraud institution will fulfill both duties / tasks of ANAF, as well as those of the Financial Guard and the National Customs Authority following the establishment of a single control mechanism meant to prevent parallelism and to supervise the observance of fiscal laws, in order to prevent and fight against any illegal acts; at the same time, this structure, via its employees, will take part in the detection and fight against all activities which might generate fraud and tax evasion. The General Department fighting against tax-related fraud will consist of 8 centralized regional offices.

Keywords: reorganization, Regionalization, National Agency for Fiscal administration (ANAF), General Department fighting against tax-related fraud

Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a fost înființată la data de 1 octombrie 2003 în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2003, ca organ de specialitate al administrației publice centrale. A devenit operațională începând cu ianuarie 2004, dobândind calitatea de instituție cu personalitate juridică proprie, prin desprinderea direcțiilor cu atribuții în administrarea veniturilor statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice¹.

* Assistant Professor Ph. D., "Dimitrie Cantemir" Christian University, Faculty of Law Cluj-Napoca.

¹ A se vedea M. Șt. Minea, C. F. Costaș, *Dreptul Finanțelor Publice*, vol. I, *Drept Financiar*, Ediția a III-a revizuită, Universul Juridic, București, 2013, p. 37-39.

Organ de specialitate al administrației publice centrale, cu atribuții în aplicarea politicii de administrare fiscală, ANAF își desfășoară activitatea în domeniul administrării veniturilor bugetare, prin intermediul procedurilor de gestiune, colectare, control fiscal și dezvoltarea unor relații de parteneriat cu contribuabilii.

Începând cu 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, administrația fiscală română asigură schimburile de informații intracomunitare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată și accizele, precum și adaptarea procesului de gestiune, colectare și control, astfel încât să răspundă cerințelor administrațiilor fiscale ale statelor membre ale Uniunii Europene. ANAF are misiunea de a asigura resursele pentru cheltuielile publice ale societății prin colectarea și administrarea eficace și eficientă a impozitelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, precum și de a furniza informațiile fiscale necesare conturării politicii economice a Guvernului.

În prezent în cadrul ANAF este organizată și funcționează, Garda Financiară, Autoritatea Națională a Vămirilor, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Având în vedere necesitatea consolidării cadrului legal privind lupta împotriva evaziunii fiscale, ținând seama de importanța existenței unui mecanism unic de control care să înlăture paralelismele și să elimine astfel evaluarea fiscală diferită sau chiar contrară a aceleiași operațiuni economice, apreciind că neluarea de urgență a unor măsuri de îmbunătățire a activității Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală și a structurilor sale conduce la neîndeplinirea obiectivelor asumate de România, legate de rezolvarea problemei arieratelor, reducerea evaziunii fiscale și creșterea veniturilor colectate, Guvernul României a adoptat o Ordonanță de urgență² prin care Agenția Națională de Administrare Fiscală, se reorganizează ca urmare a fuziunii prin absorbție și preluarea activității Autorității Naționale a Vămirilor și a activității Gărzii Financiare, instituții publice care se desființează.

Prin urmare, având în vedere angajamentul asumat de România în raport cu Fondul Monetar Internațional, reorganizarea ANAF a fost considerată necesară pentru reglementarea în mod unitar și identificarea unor soluții viabile de administrare de care să profite atât contribuabilii, cât și administrația fiscală.

Considerăm utilă o analiză a modificărilor legislative și totodată a modalităților de punere în practică a acestora, în contextul în care în țara noastră, probabil cea mai stringentă problemă, este tocmai acest haos legislativ creat de multitudinea de acte normative care se succed și greutatea implementării lor. De multe ori, o modificare legislativă are efecte negative – chiar dacă regulile instituite sunt pozitive – prin simplul fapt că aceasta conduce la necesitatea înțelegerii și aplicării la nivelul întregii societăți. Mai mult, o astfel de modificare care impune restructurarea unei instituții publice atât de importante, la nivelul întregii țări, prin desființarea unor instituții/structuri și crearea altora noi, ar putea fi problematică și costisitoare.

² O.U.G. nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 389 din data de 29 iunie 2013.

Această măsură este menită să eficientizeze modul de organizare și distribuția ineficientă a personalului. În prezent, Fiscul are câte o direcție în fiecare județ condusă de director executiv, cu alte 215 administrații ale finanțelor publice (municipale, de sector, locale, comunale) asociate fiecăreia din cele 42 de instituții intermediare. Toate aceste structuri includ funcții de directori executivi adjuncți, șefi de administrații, șefi de administrații adjuncți, iar personalul din teritoriu nu este proporțional cu numărul de contribuabili administrați sau cu veniturile realizate. Din această cauză, Municipiul București și o serie de județe cu un potențial economic ridicat și un mare număr de contribuabili au structuri de administrare fiscală relativ reduse, în timp ce în județe mai mici și cu mai puțini contribuabili personalul este supradimensionat.

În conformitate cu noile prevederi, personalul Autorității Naționale a Vămirilor va fi preluat în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau în structurile subordonate și se va face în limita numărului de posturi aprobat și va fi încadrat pe funcții publice generale sau specifice. Mai precis, aceiași funcționari publici, vor primi o altă denumire/statut, vor avea o altă conducere, însă vor desfășura în principiu aceiași activitate.

În interiorul noului ANAF, Direcția Generală a Vămirilor va fi autonomă, iar Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, care colectează în prezent 50% din veniturile ANAF, va funcționa la același nivel cu direcțiile regionale și va avea personalitate juridică.

Totodată, în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se înființează Direcția generală antifraudă fiscală, structură fără personalitate juridică, cu atribuții de prevenire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală și fraudă fiscală și vamală, care va fi coordonată de un vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului, și condusă de un inspector general antifraudă, ajutat de inspectori generali adjuncți antifraudă. În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală urmează să funcționeze pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a fraudelor, care va acorda suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului, constatări tehnicoștiințifice care constituie mijloace de probă, în condițiile legii, investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri și orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror. În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor își vor desfășura activitatea în cadrul parchetelor, prin detașare sub autoritatea exclusivă a conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează³.

³ În cadrul parchetelor își pot desfășura activitatea specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

Persoanele care vor ocupa funcții publice de inspector antifraudă înlocuiesc practic comisarii Gărzii Financiare și evident posturile pentru care urmează să se susțină concurs (în condițiile legii) vor putea fi ocupate de către aceștia. Analizând condițiile prevăzute de actuala reglementare comparativ cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare⁴ și Hotărârea Guvernului nr. 1324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare⁵, vom descoperi o serie de similitudinii care întăresc susținerile anterioare. În momentul de față organizarea și funcționarea Gărzii Financiare este o problemă controversată deoarece există două regulamente privind organizarea și funcționarea acestei instituții care se aplică concomitent, creându-se confuzie atât în rândul contribuabililor cât și în rândul funcționarilor⁶.

Astfel, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care ocupă funcții publice de inspector antifraudă este investit cu exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție. Potrivit legii aceștia poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctivă, ecusoane și, după caz, armament și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, în realizarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă pot îmbrăca ținuta civilă.

În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, inspectorii antifraudă, asemeni comisarilor Gărzii Financiare⁷, au o serie de drepturi printre care⁸:

a) să efectueze controale în toate spațiile în care se produc, se depozitează sau se comercializează bunuri și servicii ori se desfășoară activități care cad sub incidența actelor normative naționale, inclusiv transpuse din legislația comunitară, în vigoare cu privire la prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care sunt interzise de acestea;

b) să verifice, în condițiile legii, respectarea reglementărilor legale privind circulația mărfurilor pe drumurile publice, pe căi ferate și fluviale, în porturi, gări, autogări, aeroporturi, interiorul zonelor libere, în vecinătatea unităților vamale, antrepozite, precum și în alte locuri în care se desfășoară activități economice;

c) să verifice legalitatea activităților desfășurate, existența și autenticitatea documentelor justificative în activitățile de producție și prestări de servicii ori pe timpul transportului, depozitării și comercializării bunurilor și să aplice sigilii pentru asigurarea integrității bunurilor;

d) să dispună măsuri, în condițiile legislației fiscale, cu privire la confiscarea, în condițiile legii, a bunurilor a căror fabricație, depozitare, transport sau desfacere este ilicită, precum și a veniturilor realizate din activități comerciale ori prestări de servicii nelegale și să ridice documentele financiar-contabile și de altă natură care pot servi la dovedirea contravențiilor sau, după caz, a infracțiunilor;

⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 13 octombrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2004, cu modificările și completările ulterioare.

⁵ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 24 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

⁶ Pentru detalii, a se vedea M. Șt. Minea, C. F. Costaș, *op. cit.*, p. 177.

⁷ Pentru detalii privind atribuțiile comisarilor Gărzii Financiare, a se vedea Cristina Oneț, *Dreptul Finanțelor Publice, Partea Generală*, Lumina Lex, București, 2005, p. 294 și urm.

⁸ În conf cu art. 6 din OUG 74/2013 citată anterior.

e) să dispună luarea măsurilor asiguratorii ori de câte ori există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă, să își înstrăineze ori să își risipească patrimoniul, iar dacă în desfășurarea activității specifice constată împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul evaziunii fiscale, să sesizeze organele de urmărire penală⁹;

f) să legitimeze și să stabilească identitatea administratorilor entităților controlate, precum și a oricăror persoane implicate în săvârșirea faptelor de fraudă și evaziune fiscală și vama constatate și să solicite acestora explicații scrise, după caz;

g) să rețină documente, în condițiile Codului de procedură fiscală, să solicite copii certificate de pe documentele originale, să preleveze probe, eșantioane, mostre și alte asemenea specimene și să solicite efectuarea expertizelor tehnice necesare finalizării actului de control. Analiza și examinarea probelor, eșantioanelor și mostrelor, precum și expertizele tehnice se fac în laboratoare de specialitate agreeate, cheltuielile privind efectuarea acestora, inclusiv cele legate de depozitarea și manipularea mărfurilor confiscate fiind suportate din fondurile special alocate prin bugetul de venituri și cheltuieli;

h) să constate contravențiile și să aplice sancțiunile corespunzătoare, potrivit competențelor prevăzute de lege;

i) să aplice măsurile prevăzute de normele legale, să verifice din punct de vedere fiscal, să documenteze, să întocmească acte de control operativ planificat sau inopinat privind rezultatele verificărilor, să aplice măsurile prevăzute de normele legale și să sesizeze organele competente în vederea valorificării constatărilor;

j) să oprească mijloacele de transport, în condițiile legii, pentru verificarea documentelor de însoțire a bunurilor și persoanelor transportate;

k) să solicite, în condițiile legii, date sau, după caz, documente, de la orice entitate privată și/sau publică, în scopul instrumentării și fundamentării constatărilor cu privire la săvârșirea unor fapte care contravin legislației în vigoare în domeniul financiar fiscal și vama;

l) în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu să poarte uniformă, să păstreze, să folosească și să facă uz de armamentul și mijloacele de apărare din dotare, în condițiile legii;

m) să utilizeze mijloacele auto purtând însemne și dispozitive de avertizare sonore și luminoase specifice, în condițiile legii;

n) să constituie și să utilizeze baze de date, inclusiv ale altor instituții publice, necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale, infracțiunilor economico-financiare și a altor fapte ilicite în domeniul fiscal și vama. Accesul la bazele de date ale altor instituții sau persoane juridice se face pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu caracter personal și informațiile clasificate, condițiile concrete urmând a fi stabilite prin protocoale încheiate cu respectivele instituții sau persoane;

⁹ În condițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură fiscală).

o) să efectueze verificări necesare prevenirii și descoperirii faptelor de fraudă și evaziune fiscală și vamală;

p) să efectueze operațiuni de control tematic.

În condițiile constatării unor împrejurări privind savârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal sau vamal inspectorii antifraudă întocmesc procese-verbale și acte de control în baza cărora sesizează organele de urmărire penală cu privire la faptele constatate. Încă din anul 2009, Garda Financiară poate, la solicitarea procurorului, poate să efectueze constatări care pot constitui mijloace de probă. O astfel de anchetă este posibilă tocmai pentru că această instituție are atribuții generale, extrem de largi și nesupuse niciunui control judiciar.¹⁰

Un element de noutate este faptul că inspectorul general antifraudă și inspectorii generali adjuncți antifraudă se numesc prin decizie a prim-ministrului¹¹.

Această reorganizare a ANAF este denumită în rândul contribuabililor și a actualilor funcționari publici ca fiind o regionalizare a instituției, aceștia considerând că reorganizarea ca urmare a fuziunii prin absorbție și preluarea activității Autorității Naționale a Vămirilor și a Gărzii Financiare, va face să dispară o mare parte a angajaților direcțiilor județene ale finanțelor publice prin desfacerea contractelor de muncă și, eventual, relocarea lor la regiune sau în alte instituții.

Actuala reglementare prevede că direcțiile generale se vor desființa, iar tot ceea ce înseamnă organism suport din cadrul direcțiilor generale (salarizare, serviciu resurse umane, contestații, contabilitate) vor fi mutate la direcțiile regionale. Asta înseamnă că o mare parte din personalul direcțiilor publice dispore. Se face o relocare a costurilor acolo. Posturile vor fi mutate, dar foarte puțini oameni, care au acumulat experiența, se vor muta acolo. O parte vor fi relocați în administrație, sau în alte părți. Este clar că ordonanța prevede că posturile vor dispărea, cum vor fi ele preluate se va clarifica prin normele de aplicare. Ei nu vor fi mutați pe alte posturi, ci li se va desface contractul de muncă. Dacă ei vor opta să dea concurs pentru posturi în direcția regională, este opțiunea lor, dar nu vor avea prioritate.

În momentul de față se vorbește despre o relocare a Direcțiilor Generale a Finanțelor Publice în orașele mari din regiuni, ținându-se cont de organizarea în astfel de perimetre a Curților de Apel cărora le sunt arondate mai multe județe și este clar că o mobilitate a personalului este aproape imposibilă. În condițiile în care aceste posturi se desființează actualii angajați vor fi nevoiți să susțină un concurs pentru ocuparea noilor posturi de muncă¹².

¹⁰ A se vedea pentru mai multe comentarii M. Șt. Minea, C. F. Costăș, *op. cit.*, p. 179-180.

¹¹ Această numire se realizează prin derogare de la prevederile Legii nr. 188/1999 **privind Statutul funcționarilor publici**, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 365 din 29/05/2007.

¹² Conducerea ANAF a stabilit aria de competența regională a fostelor direcții județene ca urmare a reorganizării instituției. Direcțiile regionale vor fi în următoarele municipii: Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, Ploiești, Brașov, Craiova, Galați și București. "Având în vedere recentele modificări aduse organizării și funcționării Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2013, prin care a fost stabilită și aria de competența a direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, dispozițiile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2224/2011 sunt abrogate implicit", se arată într-un comunicat remis către HotNews de către ANAF.

Consecința este în primul rând asupra mediului economic, contribuabilii mijlocii vor fi administrați la direcția regională, ceea ce înseamnă că fiecare contribuabil mijlociu, cei care sunt de fapt motorul principal al economiei române, va trebui să aibă un corespondent în orașul reședință de regiune, și eventual chiar schimbarea sediului administrativ acolo. Practic, îi va determina pe agenții economici să meargă înspre regiune. Pe termen mediu și lung, județele, în afara celui care va avea reședința de regiune, vor avea de suferit prin creșterea numărului șomerilor, dar și scăderi pe piața imobiliară, deoarece va exista tendința de relocare a cetățenilor acolo din celelalte orașe.

Prin urmare, se înființează în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, instituții publice cu personalitate juridică, care sunt conduse de un director general care este, funcționar public. Acestea se înființează prin transformarea direcției generale a finanțelor publice a județului în care va fi stabilit sediul direcției generale regionale, prin fuziunea prin absorbție a celorlalte direcții generale județene ale finanțelor publice. Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice preiau activitatea și competențele tuturor direcțiilor generale județene ale finanțelor publice absorbite din aria de competență, precum și a tuturor structurilor teritoriale subordonate acestora. Direcțiile generale județene ale finanțelor publice care se reorganizează prin fuziune prin absorbție în cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice își pierd personalitatea juridică.

În ceea ce privește patrimoniul, arhiva, prevederile bugetare, execuția bugetară până la data reorganizării și orice alte bunuri ale Autorității Naționale a Vănilor, a Gărzii financiare și ale direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sunt – evident – preluate de ANAF și de direcțiile generale regionale ale finanțelor publice. Chiar și procedurile aflate în derulare la nivelul instituțiilor care se reorganizează vor fi continuate de ANAF, respectiv de direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, care se subrogă în drepturile și obligațiile acestora, (actele îndeplinite anterior rămânând valabile), iar pentru litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată, noile structuri se subrogă în toate drepturile și obligațiile instituțiilor absorbite, și dobândesc calitatea procesuală a acestora¹³.

Prin urmare, în vederea realizării atribuțiilor, pentru prevenirea actelor și faptelor de evaziune și fraudă fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală efectuează controlul operativ și inopinat cu privire la¹⁴:

- a) respectarea actelor normative în scopul prevenirii, descoperirii și combaterii oricăror acte și fapte de evaziune fiscală și fraudă fiscală și vamală;
- b) respectarea normelor de comerț, urmărind prevenirea, depistarea și înlăturarea evaziunii fiscale și fraudelor fiscale și vamale;

¹³ Agenția de Administrare Fiscală se subrogă în drepturile și obligațiile Autorității Naționale a Vănilor și Gărzii Financiare de la momentul fuziunii prin absorbție, respectiv de la momentul desființării acestora, mai precis la trecerea unui termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a OUG 74/2013 privind restructurarea ANAF.

¹⁴ În conf. cu art. 14 din OUG 74/2013.

c) modul de producere, depozitare, circulație și valorificare a bunurilor, în toate locurile și spațiile în care se desfășoară activitatea operatorilor economici;

d) participarea, în colaborare cu organele de specialitate ale altor ministere și instituții specializate, la acțiuni de depistare și combatere a activităților ilicite care generează fenomene de evaziune și fraudă fiscală și vamală¹⁵.

Încă de la începutul anului 2013 au fost luate măsuri de eficientizare a sistemului fiscal din țara noastră, una dinre acestea ar fi că Agenția Națională de Administrare Fiscală și-a schimbat întreaga conducere, însă fără rezultatele scontate, iar acum se află într-un proces de reorganizare¹⁶.

În Ordonanța de urgență se prevede reorganizarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca urmare a fuziunii prin absorbție și preluarea activității Autorității Naționale a Vămirilor și prin preluarea activității Gărzii Financiare, ceea ce înseamnă că serviciile de inspecție fiscală vor continua să existe la nivelul județelor și nu vor fi afectate de reorganizare.

În concluzie, considerăm această măsură de reorganizare a ANAF neoportună, cel puțin pentru motivul că o asemenea schimbare este una foarte complexă cu implicații și rigori multiple, care vor fi foarte greu de digerat și de pus în practică. Credem că legiuitorul ar fi trebuit să se concentreze la metode mai simple prin care să stimuleze colectarea de venituri publice și să reglementeze eventuale facilități, înlesniri și reduceri pentru contribuabili, cu scopul de a stimula economia națională prin reducerea economiei subterane.

Este evident, că la nivel național, marea majoritate a contribuabililor, fiind împovărați pene măsură de coeficientul fiscal, sustrag – prin diverse metode - de la impunere părți mari din materia impozabilă pentru a preveni starea de insolvență. Încasările mici la buget sunt explicate de faptul că taxele, impozitele și contribuțiile sunt prea mari; astfel multe firme au intrat în incapacitate de plată, în ultimii ani¹⁷. Chiar dacă apare ca un cerc vicios – obligații fiscale mari și numeroase care împing contribuabilul la fapte de evaziune fiscală – considerăm că legiuitorul ar trebui să fie cel care face un prim pas prin reducerea cotelor de impunere, care astfel s-ar putea așeza asupra unei materii impozabile reale, considerabil mai consistente.

¹⁵ A.N.A.F., în exercitarea atribuțiilor proprii, încheie, ca urmare a controalelor efectuate, procese verbale de control/acte de control pentru stabilirea stării de fapt fiscale, pentru constatarea și sancționarea contravențiilor, precum și pentru constatarea împrejurărilor privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală.

¹⁶ În 2013 colectarea veniturilor la buget a scăzut cu 0,2 % din PIB în prima jumătate a anului. Chiar dacă economia dă semne de revenire, profitul firmelor se lasă așteptat. Încasările Fiscului din impozitul pe profit adunat de la companii au scăzut cu 5,3 % față de perioada similară a anului trecut, iar încasările din taxele vamale au scăzut cu 3,5%.

¹⁷ 90.000 de companii au ajuns în insolvență, iar 135.000 de IMM-uri au dispărut complet din economie între 2008 – 2012.